

5°.- *Съ Румѣния:*

Отъ Черно море до Дунава:

Границата както е била на 1 Августъ 1914 год.;

Отъ тамъ до вливането на р. Тимокъ въ Дунава:

главното плавателно течение на Дунава.

Чл. 28. Описанитѣ отъ настоящия договоръ граници сж начертани, въ опредѣленитѣ си части, върху приложената къмъ настоящия договоръ карта въ мащабъ 1/1,000,000. Въ случай на разногласие между текста и картата, мѣродавенъ е текстътъ.

Чл. 29. Граничните комисии, на които съставътъ е или ще бжде определенъ отъ настоящия договоръ или отъ другъ договоръ между главнитѣ съюзни и сдружени Сили и отъ една или нѣколко заинтересувани Сили, ще опредѣлятъ тѣзи граници на самото мѣсто.

5°.- *Avec la Roumanie:*

de la mer Noire jusqu'au Danube: la frontière telle qu'elle existait au 1er août 1914;

de là jusqu'au confluent du Timok et du Danube:

le chenal principal de navigation du Danube vers l'amont.

Art. 28. Les frontières décrites par le présent Traité sont tracées, pour leurs parties définies, sur une carte au 1/1,000,000^e annexée au présent Traité. En cas de divergence entre le texte et la carte, c'est le texte qui fera foi.

Art. 29. Des Commissions de délimitation, dont la composition est ou sera fixée par le présent Traité ou par tout autre Traité entre les Principales Puissances alliées et associées et les ou l'une quelconque des Puissances intéressées, auront à tracer ces frontières sur le terrain.

нища по върховетѣ и планинитѣ, само на 25 до 30 клм. отъ Бѣломорския брѣгъ, нова България остана съ проваления си идеалъ — копнежа къмъ историческата и стопанска граница, южното море! . . .

Намираме за излишно да подчертаемъ оня афинитетъ, който по силата на географско-стопанския законъ съществува и то не отъ днесъ или вчера; но, отъ като българското племе заема тая частъ на Балканитѣ между България до Родопитѣ и България отвъдъ тѣхъ — до Бѣлото море. По-голѣмата частъ земледѣлци, жителитѣ на зап. Тракия сж и скотовъдци. Всека година презъ турско и по-късно презъ българско време 8/10 отъ населението пролетъ слизаше въ равнинитѣ, дето се занимаваше съ земледелие или обработване на тютюни. Голѣмитѣ стада, които сж едно отъ най-ценнитѣ имъ богатства, напущаха есенъ планинитѣ и въ стотици хиляди, отиваха да зимуваатъ по топлитѣ поля. Политическата граница отъ 1919 г. прекъсна този естественъ приливъ, и създаде една злощастна бездна, както за планинцигѣ, така и за ония отъ полето.

Ето защо, въпреки всички политически прегради и баристри, въпреки всички диверсии и отклонения, създавани чрезъ пжтищата и съобщенията, частъта отъ Тракия въ границитѣ на България тежнѣе къмъ Тракия на брѣга! Деде-Агачъ бѣ създаденъ само за нуждитѣ на Маришката долина затова и първата ж-п. линия, която се построи въ Турция бѣ тая Деде-Агачъ — Одринъ — Пловдивъ — Ямболъ, която преди тая за Цариградъ е била открита още въ 1872 год.. Одринъ следъ освобождението западва до положението на едно голѣмо село. Днесъ, както Деде-Агачъ, така и Одринъ се обезлюдяватъ и не ще бжде далечъ денетъ когато тѣ ще останатъ само като географически наименования.

Единъ погледъ върху картата е достатъченъ да ни убеди, че цѣла Южна България отъ Балкана до Бѣлото море съставлява едно цѣло, съ тритѣ си естествени пжтища къмъ последното: Струма, Мѣста и Марица. Нѣщо повече, географскиятъ афинитетъ на Дунавска България, на задбалканската частъ на полуострова, сочи своя стремежъ къмъ свободното Бѣло море, чрезъ река Искъръ презъ Софийското поле и Струма презъ Радомирското и надолу. Чрезъ тѣхъ се приобщава презбал-